

MELDURIN

FORTTELUR TEIM

Jan er yngstur av sjeystkjum, og fimm teirra eru deyv. Sum deyvur er samskipti við restina av hoyrandi heiminum og skrivaða orðinum týðiliga avmarkað, og tí vil Jan umseta søgur úr Bíbliuni til teknmál og hjálpa teimum deyvum at skilja

Annika Kunoy Im

Jan Tausen Zachariassen er føddur í 1952 í Norðragøtu. Hann er yngstur av sjeystkjum, og fimm teirra eru deyv. Mamma og pápi hansara, Annilena og Jákup Zachariassen, vóru bæði hoyrandi. Læknarnir hava tó ikki funnið nakra nágreiniliga orsök til, at tey finga fimm deyv børn.

Sum deyvur smádrongur í Norðragøtu máttu vinmenninir hjá Jan læra seg at samskipta og spæla við Jan. Teir skaptu sitt egnu teknmál, sum teir brúktu at samskipta við hann á. Teir báðir hoyrandi beiggjarnir, Zacharias og Flóvin, brúktu eisini heimagjörda málið at tosa og samskipta við systkin síni á.

– Hetta var kortini ógvuliga torført, greiðir Jan frá á teknmáli, sum beiggi hansara Zacharias tolkar fyri mær.

Til Danmarkar á deyvaskúla

Eldru systkini hjá Jan, sum vóru deyv, høvdu øll verið á deyvaskúla í Danmark frammanundan, so tá ið tey komu heim í summar- og jólafrí, lærdu tey Jan teknmál, soleiðis at hann longu dugdi hetta, tá ið hann var heilt lítil.

Sjeyst ára gamal fór hann til Keypmannahavnar á deyvaskúla og vitjaði bert heima hjá familjuni tvær ferðir um árið. Hann kom heim aftur til Norðragøtu trý ár seinni, tá ið hann var tíggu ára gamal.

Í 1962 varð spesialskúli settur á stovn í VBV-bygninginum á Skansavegnum í Havn, har Jan sum tíggu ára gamal fór at ganga í skúla. Har gingu seks deyvur næmingar tá. Jan búði tá ymsastaðni í Havn til kost og leigu. Hann var liðugur

á spesialskúlanum í 1968 og kom aftur til Norðragøtu og fekst við ymiskt fyrifallandi arbeiði, í fiski og á bakarinum hjá bróður sínum Hermundi. Hann var tó ógvuliga áhugaður í prenti og vildi fegin læra meir um yrkisgreinina.

Bleiv prentari

Jan spurdi Stig Rasmussen, sum tá átti prentsmiðjuna Estra, um hann kundi sleppa í læru sum prentari, tá ið hann var 16 ára gamal. Hann kom í læru sum 17 ára gamal. Men Stig vildi ikki loyva Jan at standa við maskinurnar og prenta, men hann setti Jan sum setara. Tá var tað soleiðis, at bókstavirnir vórðu settir leysir. Hann varð settur sum lærlingur og útlærdur sum setari eftir fýra árum og fór eisini til Danmarkar í tvey tíðarskeið í lærutíðini á prentaraskúla í sambandi við læruna. Hann kom síðan heim aftur og arbeiðdi á Estra sum setari við setmaskinu og sum grafikari eina tíð. Síðan arbeiðdi hann á prentsmiðjuni hjá forlagnum Røddini á Skála, sum í dag er Leirkerið og heldur til í Gøtu. Leirkerið hevur ikki prentsmiðju, men virkar bert sum setivirki og forlag.

Góð eygu

Hjá teimum deyvum verða aðrir sansir ofta sterkari, tí hoyrnin vantar. Soleiðis er eisini hjá Jan, sum hevur ótrúliga góð eygu og fylgir væl við øllum.

Tá ið Jan var liðugur við læruna sum prentari og hevði arbeiðt í eitt tíðarskeið, var hann við til at stovna Deyvafelagið í 1972 í Gøtu, har hann eisini varð formaður. Hetta skuldi vera eitt felag, sum arbeiðdi fyri áhugamálunum hjá teimum deyvum í Føroyum. Eisini snúði hetta arbeiði seg um at byggja eitt hús til tey deyvum

– Eg vitja
deyvum skilja
so eg hjálpa
við at greiða